

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 45:2009 „GYDYTOJAS VAIKŲ
ODONTOLOGAS. TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ“
PATVIRTINIMO**

2009 m. balandžio 15 d. Nr. V-269
Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymą (Žin., 1994, Nr. 63-1231; 1998, Nr. 112-3099):

1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 45:2009 „Gydytojas vaikų odontologas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiais galios:

2.1. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1997 m. rugsėjo 29 d. įsakymą Nr. 516 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 45:1997 „Gydytojas vaikų stomatologas. Funkcijos, pareigos, kompetencija, teisės ir atsakomybė“ (Žin., 1997, Nr. 91-2296);

2.2. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 2004 m. vasario 20 d. įsakymo Nr. V-79 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymų pakeitimo“ (Žin., 2004, Nr. 32-1030) 1.54 punktą.

SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ALGIS ČAPLIKAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos
apsaugos ministro
2009 m. balandžio 15 d.
įsakymu Nr. V-269

**LIETUVOS MEDICINOS NORMA MN 45:2009
GYDYTOJAS VAIKŲ ODONTOLOGAS
TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ**

I. TAIKYMO SRITIS

1. Ši Lietuvos medicinos norma nustato gydytojo vaikų odontologo veiklos sritį, teises, pareigas, kompetenciją ir atsakomybę.

2. Ši Lietuvos medicinos norma privaloma gydytojams vaikų odontologams, jų darbdaviams, institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų profesinę kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

II. NUORODOS

3. Ši Lietuvos medicinos norma parengta vadovaujantis šiais dokumentais:

3.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymu (Žin., 1994, Nr. 63-1231; 1998, Nr. 112-3099);

3.2. Lietuvos Respublikos odontologijos praktikos įstatymu (Žin., 1996, Nr. 35-855; 2004, Nr. 4-36);

3.3. Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymu (Žin., 1996, Nr. 102-2317; 2004, Nr. 115-4284);

3.4. Lietuvos Respublikos odontologų rūmų įstatymu (Žin., 2004, Nr. 4-35);

3.5. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1998 m. vasario 19 d. įsakymu Nr. 91 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 74-1998 „Odontologijos kabinetai, klinikos. Higienos normos ir taisyklės“ tvirtinimo“ (Žin., 1998, Nr. 20-529);

3.6. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. 634 „Dėl Bendrųjų reikalavimų medicinos normoms rengti patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. 100-3192; 2003, Nr. 112-5031);

3.7. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. vasario 1 d. įsakymu Nr. 65 „Dėl informacijos apie pacientą valstybės institucijoms ir kitoms įstaigoms teikimo tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 2001, Nr. 13-405);

3.8. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. kovo 28 d. įsakymu Nr. 202 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 47:1995 „Medicinos įstaigos. Higienos normos ir taisyklės“ reikalavimų vykdymo“ (Žin., 2001, Nr. 29-954);

3.9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. gruodžio 21 d. įsakymu Nr. 663 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 73:2001 „Pagrindinės radiacinės saugos normos patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. 11-388);

3.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. vasario 14 d. įsakymu Nr. V-95 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 31:2008 „Radiacinės saugos reikalavimai medicininėje rentgenodiagnostikoje“ patvirtinimo“ (Žin., 2008, Nr. 22-819);

3.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. V-1270 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 47-1:2008 „Sveikatos priežiūros įstaigos. Higieninės ir epidemiologinės priežiūros reikalavimai“ patvirtinimo“ (Žin., 2009, Nr. 4-107);

3.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. spalio 22 d. įsakymu Nr. V-620 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 101:2003 „Medicinos prietaisų instaliavimo,

eksploatavimo ir naudojimo tvarka sveikatos priežiūros įstaigose“ patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. 103-4621);

3.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 9 d. įsakymu Nr. V-219 „Dėl odontologijos praktikos profesinių kvalifikacijų rūšių“ (Žin., 2004, Nr. 57-2010);

3.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 21 d. įsakymu Nr. V-248 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 45:2004 „Infekcijos kontrolė odontologijos įstaigose. Darbuotojų saugos ir sveikatos reikalavimai, prietaisų, paviršių higieninė priežiūra“ patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 88-3236);

3.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. rugsėjo 6 d. įsakymu Nr. V-624 „Dėl odontologijos praktikos licencijavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 137-5006);

3.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. spalio 13 d. įsakymu Nr. V-712 „Dėl odontologinės priežiūros (pagalbos) ir burnos priežiūros paslaugų sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 155-5663);

3.17. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. spalio 21 d. įsakymu Nr. V-738 „Dėl grubių pacientų teisių pažeidimų sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 157-5730);

3.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. rugsėjo 2 d. įsakymu Nr. V-679 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 42:2005 „Gydytojas odontologas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. 110-4027).

III. TERMINAI IR APIBRĖŽIMAI

4. Šioje Lietuvos medicinos normoje vartojami terminai ir apibrėžimai:

gydytojas vaikų odontologas – gydytojas odontologas, baigęs vaikų odontologijos rezidentūrą;

gydytojo vaikų odontologo praktika – teisės aktų reglamentuota gydytojo vaikų odontologo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją atliekama odontologinė priežiūra (pagalba), apimanti vaikų burnos ir veido-žandikaulių sistemos ligų profilaktiką, diagnostiką, gydymą ir dantų protezavimą.

IV. BENDROSIOS NUOSTATOS

5. Gydytojo vaikų odontologo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus vientisąsias universitetines odontologijos studijas ir vaikų odontologijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta gydytojo vaikų odontologo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Teisę verstis gydytojo vaikų odontologo praktika Lietuvoje turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs gydytojo vaikų odontologo profesinę kvalifikaciją ir turintis galiojančią odontologijos praktikos licenciją verstis odontologijos praktika pagal gydytojo vaikų odontologo profesinę kvalifikaciją.

7. Gydytojas vaikų odontologas verstis gydytojo vaikų odontologo praktika Lietuvoje gali tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią licenciją vaikų odontologijos paslaugoms teikti.

8. Gydytojas vaikų odontologas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros specialistais.

9. Gydytojas vaikų odontologas savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais, šia medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais, vidaus darbo tvarkos taisyklėmis ir savo pareigybės aprašymu.

V. TEISĖS

10. Gydytojas vaikų odontologas turi teisę:

10.1. verstis gydytojo vaikų odontologo praktika šios medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

10.2. turėti gydytojo odontologo spaudą, išduotą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.3. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.4. konsultuoti vaikų odontologijos klausimais Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.5. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka pagal savo kompetenciją išduoti asmens sveikatos pažymėjimus;

10.6. spręsti laikino nedarbingumo klausimus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.7. nustatyti žmogaus mirties faktą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.8. siųsti pacientus pas gydytojus odontologus specialistus bei kitus sveikatos priežiūros specialistus konsultuotis ir gydytis;

10.9. atsisakyti teikti vaikų odontologijos paslaugas, jei tai prieštarauja Odontologo profesinės etikos kodeksui arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo vaikų odontologo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

10.10. teikti pasiūlymus darbdaviui dėl paslaugų teikimo pacientui, gydymo ir darbo sąlygų gerinimo;

10.11. organizuoti vaikų burnos ligų profilaktikos ir burnos sveikatos gerinimo programų vykdymą ir jas vykdyti;

10.12. dalyvauti mokslo tiriamojoje ir pedagoginėje veikloje, naujų medicininių ir informacinių technologijų kūrimo ir diegime;

10.13. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

11. Gydytojas vaikų odontologas turi ir kitų teisių, nustatytų kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų.

VI. PAREIGOS

12. Gydytojas vaikų odontologas privalo:

12.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

12.2. gydytojo vaikų odontologo praktika verstis Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

12.3. laikytis odontologo profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises, jų nepažeisti;

12.4. tobulinti savo profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

12.5. pagal savo kompetenciją kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti šios medicinos normos VII skyriuje nurodytas ligas, rekomenduoti ir organizuoti profilaktikos priemones bei užtikrinti teikiamų sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

12.6. Lietuvoje taikyti tik įteisintus tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus;

12.7. tvarkyti odontologijos praktikos dokumentus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

12.8. paaiškinti gydytojo vaikų odontologo praktikos aplinkybes Sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų prašymu;

12.9. pacientą atsiuntusiam gydytojui odontologui, šeimos gydytojui, gydytojui specialistui raštu pranešti konsultacijos rezultatus, tyrimo duomenis, rekomendacijas,

12.10. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir gydytis pas atitinkamos srities specialistą;

- 12.11. bendradarbiauti su kitais asmens bei visuomenės sveikatos priežiūros, slaugos ir socialinės rūpybos darbuotojais bei specialistais;
- 12.12. propaguoti sveiką gyvenimą, ligų profilaktikos ir sveikatos tausojimo ir ugdymo priemones;
- 12.13. įgyvendinti privalomas sveikatos programas;
- 12.14. laikytis odontologijos praktikos licencijavimo taisyklių;
- 12.15. naudoti tik medicinos prietaisų saugos techninio reglamento reikalavimus atitinkančius medicinos prietaisus, kurie instaliuojami, naudojami ir prižiūrimi vadovaujantis Lietuvos medicinos norma MN 101:2003 „Medicinos prietaisų instaliavimo, eksploatavimo ir naudojimo tvarka sveikatos priežiūros įstaigose“;
- 12.16. nustatyta tvarka teikti statistikos ir kitus privalomus atskaitomybės duomenis;
- 12.17. laikytis kitų Lietuvos Respublikos teisės aktais nustatytų pareigų.

VII. KOMPETENCIJA

- 13. Gydytojo vaikų odontologo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja baigęs gydytojo vaikų odontologo profesinę kvalifikaciją suteikusias studijas, nuolat tobulindamas įgytą profesinę kvalifikaciją, atsižvelgiant į nuolatinę odontologijos mokslo ir praktikos pažangą.
 - 13.1. Gydytojas vaikų odontologas turi žinoti:
 - 13.1.1. vaikų organizmo anatomiją ir fiziologiją, vaiko amžiaus periodų fizinę ir psichomotorinę raidą;
 - 13.1.2. vaikų ligų pagrindus, paveldimas vaikų ligas ir sindromus;
 - 13.1.3. užkrečiamųjų ligų profilaktikos priemones, AIDS, virusinio hepatito ir kitų infekcinių ligų profilaktikos priemones, infekcijos kontrolę;
 - 13.1.4. aplinkos ekologijos ir higienos pagrindus;
 - 13.1.5. visuomenės sveikatos bendruosius principus;
 - 13.1.6. fundamentinės epidemiologijos pagrindus;
 - 13.1.7. Lietuvos sveikatos politikos pagrindus;
 - 13.1.8. mokslinio tyrimo planavimo pagrindus;
 - 13.1.9. pacientų teises ir pareigas;
 - 13.1.10. odontologinės priežiūros (pagalbos) organizavimo pagrindus ir sąlygas;
 - 13.1.11. sveikatos teisės, sveikatos ekonomikos bei vadybos pagrindus, sveikatos draudimo sistemą;
 - 13.1.12. saugos darbe ir sveikatos saugos organizavimą bei valdymo teisinius pagrindus;
 - 13.1.13. biomedicininį tyrimų etikos reikalavimus;
 - 13.1.14. profesinių ligų ir nelaimingų atsitikimų darbe profilaktikos tvarką, nustatytą Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų;
 - 13.1.15. aseptikos ir antiseptikos pagrindus;
 - 13.1.16. farmakologijos pagrindus, vaistų, susijusių su odontologijos praktika ir odontologinių ligų gydymu, farmakologiją;
 - 13.1.17. veido kaulų, žandikaulių ir dantų diagnostinę radiologiją, radiologinių tyrimų rezultatų ir radiogramų analizę;
 - 13.1.18. darbo su jonizuojančiosios spinduliuotės šaltiniais reikalavimus, radiacinio saugumo užtikrinimo sąlygas;
 - 13.1.19. odontologinių ligų profilaktikos programų projektų rengimą, programų diegimo organizavimą, efektyvumo vertinimą.
 - 13.2. Gydytojas vaikų odontologas turi išmanyti:
 - 13.2.1. vaikų burnos ligas jų klasifikacijas ir rizikos veiksnius;
 - 13.2.2. vaikų burnos ligų etiologiją, patogenezę, kliniką, diagnostiką, gydymo ir profilaktikos metodus;

- 13.2.3. vaikų bendros ir burnos sveikatos tyrimo metodus, vaiko organizmo ypatumus;
- 13.2.4. vaikų infekcines ir paveldimas ligas, susijusias su burnos patologija;
- 13.2.5. vaikų dantų vystymosi, dygimo ir kaitos ypatumus;
- 13.2.6. sunkias vaikų ligas ir būkles;
- 13.2.7. vaikų psichologijos ir bendravimo ypatumus;
- 13.2.8. vaikų, sergančių sunkiomis bendrinėmis ligomis, odontologinio gydymo ypatumus;
- 13.2.9. vaikų, turinčių fizinę ir psichinę negalią, odontologinio gydymo ypatumus;
- 13.2.10. vaikų infekcinio endokardito profilaktiką;
- 13.2.11. ekstremalias organizmo būkles ir kaip elgtis jų metu (suteikti pagalbą);
- 13.2.12. anafilaksinio šoko gydymo principus;
- 13.2.13. odontologinių ligų epidemiologijos pagrindus;
- 13.2.14. medžiagas, vietinio ir sisteminio poveikio medikamentus, kitas priemones, naudojamus vaikų odontologijoje;
- 13.2.15. vaikų dantų gydymo baimės įvertinimo būdus, jos valdymo metodus;
- 13.2.16. vaikų elgesio valdymą dantų gydymo metu, naudoti etiškai ir mediciniškai priimtinius vaikų elgesio kontrolės būdus;
- 13.2.17. vaikų odontologinio gydymo plano sudarymo metodiką;
- 13.2.18. stipriai pažeistų vaikų dantų restauracijos principus;
- 13.2.19. ortodontinio gydymo indikacijas;
- 13.2.20. vietos dantų lanke nuolatiniams dantims užlaikymo ir vaikų dantų protezavimo indikacijas;
- 13.2.21. medicininės statistikos pagrindus;
- 13.2.22. vaikų dantų eduonies rizikos laipsnių nustatymo metodiką;
- 13.2.23. vaikų dantų gydymo bendroje neįtūroje indikacijas;
- 13.2.24. vaikų endodontinio gydymo komplikacijas, jų gydymo galimybes;
- 13.2.25. profilaktinį fluoro poveikį, jo veikimo mechanizmą, terapines ir toksines fluoro dozes;
- 13.2.26. apsinuodijimo fluoru kliniką ir pirmosios pagalbos suteikimo principus.
- 13.3. Gydytojas vaikų odontologas turi gebėti:
 - 13.3.1. įvertinti vaiko sveikatos būklę, išsiaiškinti vaiko sveikatos problemas, susijusias su vaiko burnos patologija;
 - 13.3.2. parengti asmens profilaktikos programas, parinkti ir taikyti profilaktikos metodus bei profilaktikos priemones, mažinančias burnos ligų paplitimą, vykdyti išankstinę, pirminę ir antrinę burnos ligų profilaktiką);
 - 13.3.3. vertinti pasirinktų burnos ligų profilaktikos programų ir metodų efektyvumą;
 - 13.3.4. parengti burnos ligų profilaktikos programų projektus įvairioms vaikų amžiaus grupėms, organizuoti burnos ligų profilaktikos programas ikimokyklinėse ir mokyklinėse vaikų ugdymo įstaigose ir analizuoti vaikų burnos būklės tyrimo rezultatus;
 - 13.3.5. taikyti vaikams profilaktikos metodus pagal dantų eduonies rizikos laipsnius;
 - 13.3.6. vertinti vaikų burnos higienos būklę pagal atitinkamus indeksus (OHI, OHI-S, PLI);
 - 13.3.7. nustatyti vaikų dantų karieso paplitimą ir intensyvumą, vertinti vaikų periodonto būklę Pasaulio sveikatos organizacijos rekomenduojamais indeksais (KPI, kp, KPI+kp, CPITN, PMA, PI);
 - 13.3.8. atlikti vaikams premedikaciją ir sąmoningą sedaciją įstaigoje, užtikrinančioje reanimacijos II paslaugą;
 - 13.3.9. taikyti vietinę nejautrą;
 - 13.3.10. gydyti vaikų dantis taikydamas visišką nejautrą;
 - 13.3.11. nustatyti galimas vaikų burnos ligų ankstyvasias komplikacijas ir būkles, keliančias pavojų ar grėsmę vaiko sveikatai arba gyvybei;
 - 13.3.12. bendrauti su vaikais ir jų tėvais ar globėjais;

13.3.13. bendrauti su vaikais, turinčiais fizinę ir psichinę negalią;

13.3.14. suteikti pagalbą esant ekstremalioms organizmo būklėms (ištikus bronchinės astmos, hipoglikemijos, epilepsijos priepuoliams, ūmiai apsinuodijus fluoro preparatais) ir kitoms būklėms, kurios negydomos gali tapti pavojingos gyvybei.

13.4. Gydytojas vaikų odontologas turi mokėti diagnozuoti ir gydyti šias vaikų dantų ligas:

13.4.1. dantų raidos ir dygimo sutrikimus K00;

13.4.2. įstrigusius, sumuštus ir įmuštus dantis K01;

13.4.3. ankstyvą, aktyvų, daugybinį vaikų dantų kariesą K02;

13.4.4. kitas nekariozines vaikų kietųjų danties audinių ligas (emalio ir dentino defektus, erozijas, abfrakcijas, abrazijas, fluorozę, hipoplaziją) K03;

13.4.5. gydyti daugiasistemius genetinius dantų pakenkimus, morfologines ir kitas dantų ligas K00;

13.4.6. vaikų pulpos ir periapikalinių audinių ligas pieniniame, mišriame ir nuolatiniam sąkandyje, esant nesuformuotai šakniai ir neužsidariusiai šaknies viršūnei (apeksogenezės ir apeksifikacijos metodika) K04;

13.4.7. diagnozuoti ir konservatyviai gydyti vaikų gingivitus ir periodontitus K05; K06;

13.4.8. nustatyti vaikų ortodontinio gydymo indikacijas ir taikyti profilaktines priemones;

13.4.9. diagnozuoti ir gydyti vaikų burnos gleivinės ligas K12;

13.4.10. diagnozuoti ir gydyti vaikų lūpų ligas K13;

13.4.11. diagnozuoti priešvėžį vaikų burnoje ir veido žandikaulių sistemoje K14;

13.4.12. diagnozuoti vaikų seilių liaukų ir limfinės sistemos patologiją K11;

13.4.13. diagnozuoti ir gydyti vaikų liežuvio ligas K14;

13.4.14. diagnozuoti ir gydyti vaikų veido žandikaulių srities uždegimus (periodontinę, endosalinę ir subperiostinę uždegimo išplitimo fazes) K10;

13.4.15. atlikti vaikų dantų okliuzinių paviršių korekciją, prišlifuoti dantis, naudoti profilaktinius ortodontinius aparatus, aktyvuoti nuimamus aparatus bei įtvarus;

13.4.16. atlikti ir vertinti dantų diagnostinį radiologinį tyrimą, dantų radiogramą;

13.4.17. diagnozuoti ir gydyti sudėtingas vaikų dantų traumas (išnirimus, įmušimus, išmušimus, panirimus, komplikuotus vainiko lūžius), atstatydamas dantis, uždėdamas įtvarus, taikydamas endodontinį ir bendrinį gydymą, danties restauraciją ir tolesnę stebėjimą K08;

13.4.18. taikyti celuloidinius ir standartinius plieno vainikėlius vaikų pieninių dantų restauracijai, esant indikacijoms atlikti nuolatinio danties protezavimą;

13.4.19. esant indikacijoms šalinti vaikų pieninius dantis ir atlikti nesudėtingą nuolatinio danties rovimą;

13.4.20. paruošti vaiko burną profesionalioms profilaktikos procedūroms ir atlikti profilaktikos procedūras;

13.4.21. gydyti vaikų, sergančių sunkiomis bendrinėmis ligomis, burnos ligas;

13.4.22. analizuoti mokslinio tyrimo duomenis ir juos pritaikyti praktinėje veikloje.

VIII. ATSAKOMYBĖ

14. Gydytojas vaikų odontologas už padarytas klaidas, aplaidumą, netinkamą jam priskirtų funkcijų atlikimą ar Odontologų profesinės etikos kodekso nustatytų reikalavimų pažeidimą, taip pat už pareigų viršijimą atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.
